

TŘEBSÍNSKÉ ZVONĚNÍ 2023

MEZI ŘEKAMI, z. s.

PŘÍLEŽITOSTNÉ NOVINY — KULTURA POSÁZAVÍ A POVLTAVÍ & MEZI ŘEKAMI, z. s.

Slavnostní odhalení PIETY Třebšínsin — 8. května 2023

Účastníci setkání uctili památku vězňů koncentračního tábora na Hradištku, kteří byli v posledních dnech války mezi 9.—11. dubnem 1945 cestou do Třebšínsina a zpět a také při samotných pracích v příkopě nelítostně vražděni komandy SS.

Slavnostního odhalení skulptury manželů Tichých PIETA Třebšínsin se účastnil za Středočeský kraj Jiří Snížek, náměstek hejtmanky pro oblast regionálního rozvoje a územního plánování, senátoři Zdeněk Hraba a Petr Štěpánek, zástupci vystěhovaných obcí, spolky z regionu, přátelé historie a další hosté.

PIETA Třebšínsin je současně připomenutím lidského utrpení všech vystěhovaných v historii zdejšího kraje za 2. světové války. Proto padlo rozhodnutí na místě původního tankového příkopu v Třebšínsině vztyčit PIETU Třebšínsin jako připomínku válečných hrůz.

K podobě Třebšínské PIETY Tomáše Tichého, autora záměru a výtvarného návrhu skulptury inspirovalo vyprávění pamětnice Evy Stupkové, která se zajímala o historii Hradištku, dopisovala si s francouzskými vězni, kteří přežili pobyt v místním koncentračním táboře, a psala o osudech těchto lidí. Grafické zpracování PIETY realizovala Martina Tichá a jako manželé, patrioti regionu, připomněli všem, co znamená nesvoboda končící ztrátou domova nebo života. Nový památník připomíná stíny na duši z nuceného vystěhování a taky oběti z koncentračního tábora Hradištko, kteří u Třebšínsina kopali tankový příkop a na 50 jich zde v posledních dnech války bylo zastřeleno. Památníku věnují obří květ pampelišky jako symbol květu, který si chtěl utrhnout vězeň a byl za to usmrcen.

K realizaci projektu přispěli poskytnutím pozemku pro PIETU: Jaroslav Grodecký, Třebšínsin a těsné sousedství s PIETOU: Martina a Stanislav Zdražilovi, Třebšínsin. Realizace kované sochy: Ivan Preisler, umělecký kovář, Praha. Zámečnické a svářečské práce: Daniel Kubela, Pikovice.

Historické podklady k vzniku PIETY a zpracování obsahu Informační desky, která doprovází skulpturu, zpracoval Václav Šmerák, Mezi Řekami za přispění Lucie Haškové, Hradištko a publikaci Zabráno pro SS Tomáše Zouzala nebo Jaroslava Čvančary.

Manželé Tomáš a Martina Tichých uctili památku zavražděných vězňů koncentračního tábora Hradištko i za všechny účastníky Třebšínského zvonění, kteří mají svůj podíl na vzniku PIETY Třebšínsin. Foto Václav Šmerák, Mezi Řekami

Finanční zajištění projektu: Kultura Posázaví a Povltaví, finanční spoluúčast: Obec Krňany, Mezi Řekami, z. s., Středočeský kraj a dále ze sbírek občanů regionu Středočeského kraje a návštěvníků festivalu Třebšínské zvonění 2022. Transparentní účet pro zasilání darů a příspěvků pro udržování památníku a další badatelskou činnost o válečné historii regionu: banka FIO - PIETA - 2102133938/2010, spravují manželé Tichých, Třebšínsin.

Václav Šmerák

Kdo se vlastně stará, abyste se na festivalu Třebšínské zvonění cítili dobře a kdo se vlastně skrývá za pojmem produkční tým manželů Tichých?

Je to pochopitelně celý produkční tým. Na pódiu je vidět zejména Tom, který vítá a vypráví kapely, konferuje a řeší nezbytné věci při festivalu. Martina zase po celý rok neúnavně pracuje na médiích, na tom, aby se i v té nejzapadlejší vesničce dozvěděli o Třebšínském zvonění a při akci tmelil různé druhy činností. Václav píše a píše,

připravuje PR a vymýšlí nejrůznější projekty na podporu festivalu. Ale co se vlastně skrývá uvnitř toho celého dobře seštelovaného soukolí, které nesmí ani jednou za festival vyznout, protože toho by si mohli diváci všimnout a to by nikdo nechtěl. Je to dokonalý produkční tým, sestavený z nejskvělejších kamarádů, z nichž jen ti nejlepší nepropadli sitem a ukázali, že právě oni jsou tu pro vás ti nejdůležitější. Chlapy, kteří v pátek a v sobotu oddřou práci se stavěním výstav, rozvedením el. proudu, přípravou lavic, laviček, umírněním stánkařů a další a další. Holky, které i v těch největších vedrech stojí v kase a na každého nově příchozího se usmívají, že si člověk najednou připadá jak v jiném světě. Ve VIP zóně, ten kdo je zrovna po ruce vydává muzikantům jídlo a nezapomíná ani na zbytek týmu, že i oni se musí najíst a napít. O pořádek se také musí někdo postarat a v neposlední řadě dohlédnout na neposedné děti. V neděli po krátkém spánku již opět vše klape jak po drátkách. Každý ví přesně jakou má úlohu a jen tak se nám podaří pro-

stor uklidit v rekordním čase. Prostě co dodat, tým jak se patří, parta bezvadných lidí, kamarádů a přátel do té největší nepohody. Jmenovitě – Quido a Zdeněk – šéfové přes všechno co je venku, Hroch – šéf přes všechno co je uvnitř, Petr a Lukáš – pódiaři, Dan a Honza – šéfové přes uklid, Tom a Milan – kontrola.

Telegraficky novinky v Krňanech, Třebšínsině, Teletíně

- Aktuálně intenzivně řešíme údržbu obce. Pořídili jsme novou techniku na údržbu zeleně a veřejného prostranství, konkrétně mulikáru, sypač s radlicí k protahování komunikací v zimním období, traktor s multifunkčním využitím jak na sekání trávy, tak na úklid sněhu a další pomocné práce.
 - V současné době také testujeme, zda se vyplatí mít na veřejné práce vlastní zaměstnance, nebo si na tyto služby někoho najmout. Máme do konce října smlouvu s úřadem práce, díky tomu máme dotovaného zaměstnance.
- Starostka obce Krňany Kateřina Tichá. Obec podpořila vznik skulptury Třebšínská PIETA manželů Tichých částkou 20 000 Kč.

- Plánujeme opravu komunikace Rakousy, Proudý, a postupně i dalších účelových komunikací.
- Řeší se odvodnění pozemku v Krňanech, kde pravidelně dochází během letních měsíců k vyplavování sklepů, realizace proběhne v nejbližší době.
- Vyjednáváme opravy komunikací, které jsou poškozené po akci modernizace vysokého vrtu na obecním pozemku nevychází ideálně, proběhla sondáž, jsou vytypovány i další místa, ale na soukromých pozemcích a v méně dostupných místech, což vše značně prodražuje. Projektování vodojemu a rozvod vodovodu po Krňanech jsou sice objednány, ale bez vodního zdroje je to neřešitelné. Napojení na Hradištko není podporováno a náklady jsou

astronomické. Napojení na Kamenný Přívoz není možné do doby, než se dovede vodovod do Hostěradic.

- Řešíme vše okolo obchvatu Krňany a dálnice D3, snažíme se, aby tyto stavby obec co nejméně zatížily.
- Několik měsíců nám vzalo řešení odpadového hospodářství, po mnoha variantách řešení jsme došli k tomu, že je pro nás optimální vybrat poplatek za litr odpadu a nastavit minimální dílčí základ. Zákon tlačí obce k tomu, aby proporcčně snižovaly množství smíšeného odpadu ve prospěch tříděného, tudíž aby stimulovaly občany k třídění. „V roce 2025 musí být 60 procent odpadu tříděného, to je velký problém, teď ho máme necelých 14 procent. Hodně to devalvoval systém likvidace odpadů u chat. Byli jsme nuceni zrušit velkoobjemové kontejnery, odpadové hospodářství obec ročně stálo 1,25 milionu korun, což je při rozpočtu devět milionů korun obrovská částka. Obec proto systém likvidace komunálního odpadu od základu změnila. Kromě 120litrových nádob obyvatelům nabízíme i 80litrové a rozšířili jsme počet kontejnerů na tříděný odpad. V chatových osadách, které jsou pro svozovou

PODĚKOVÁNÍ

Třebšínské zvonění děkuje za možnost využití pozemků

Pro takový krásný festival je toho mnoho zapotřebí, ale nejvíce je potřeba prostor a vězte, že o takovém prostoru jako jsou Třebšínské louky se může pořadatelům jenom snít. Mírně svažité louka, na níž je zvuk rovnoměrně rozložen, takže vpředu lidem nepraskají bubínky a vřadu v dálce je ještě krásně slyšet. Tyto louky patří našemu kamarádovi Jardovi Grodeckému „Groďovi“, který nám je poskytuje zcela zdarma. O tyto pozemky se stará náš zemědělec Pepíček Dolejš, který rok od roku přimhujuje oči nad pomačkanou travou. Proto našlapujte opatrně a při odchodu vezměte hřeбен a zase travičku hezky upravte. Oběma festival velice děkuje a jejich dobrosrdečnosti si velice váží. My diváci si nezapomene po sobě uklidit, aby po nás mohla travička a luční kvítí zase v klidu růst.

Třebšínské louky

PŘIPRAVUJE SE

Manželé Tichých – Kultura Posázaví a Povltaví chystají projekt – „Jiříkovo vidění“ na získání finančních prostředků na čtecí zařízení Orcam pro nevidomého Jirku Pardubského. Jirka je zaměstnancem Přestického pivovaru, v němž vykonává funkci sládku. Do projektu je zapojena celá řada pivovarů a každý z nich, z každého jednoho piva odevzdává nepatrnou částku, která by měla dát v horizontu nějaké doby potřebnou sumu peněz. Připojí se i Třebšínské zvonění.

Čtecí zařízení Orcam – „Jiříkovo vidění“

POZVÁNKA

Tramenské Pikovice — 9. 9. 2023
www.tramenskepikevovice.cz

HONZA NEDVĚD
HOP TROP
FRANTA NEDVĚD
PAVLÍNA JÍŠOVÁ a BABABand
VOJTA „KIĐÁK“ TOMÁŠKO
TAXMENI
PACIFIK
JITKA VRBOVÁ
PABĚRKY MARKO ČERMÁKA
HOBEOES REVIVAL ALVA

techniku nedostupné, se odpady shromažďují v pytlích ve speciálních klecích, které obec nechala vyrobit. Pytle jsou svázeny zaměstnancem obce.

- Řešíme a bude to předmětem nejbližšího zasedání zastupitelstva, rekonstrukce a využití všech obecních budov. Každá z nich je ve stavu před totální rekonstrukcí. Je teď důležité zvážit ekonomicky i strategicky nejefektivnější řešení.
 - Snaha byla znovu pronajmout prostory obchodu, které bohužel ani pro Vietnamce nebylo efektivní provozovat. Pronájem pro tyto účely nadále řešíme, ale zvažujeme i jiné alternativy.
 - Byrokracie narůstá každým rokem, utápíme se v množství zbytečného papírování, pro které není leckydy čas řešit podstatnější věci.
 - Kultura v obci je další věc, kterou obec podporuje a spolupracuje s hasiči i sportovci i dalšími spolky. Letošní rok proběhlo již několik akcí pro děti i rodiče, v červnu chystáme promítání letního kina a mnoho dalších akcí.
- Starostka obce Krňany Kateřina Tichá

POSÁZAVSKÁ STEZKA v datech

Posázavská stezka vznikla nejprve samovolně pro oblibu krásného a divokého kaňonu jako pěšina podél dolního toku Sázavy. Později se ustálil úsek mezi Pikovicemi a Kamenným Přívozem, tak jak stezku známe dodnes. Protože se o její historii traduje řada nepřesností, zpracoval oblastní aktivista Rady historie Klubu českých turistů Zdeněk Jirásek vývoj stezky, který jsme využili pro tento článek. Mezi řekami současně připravilo putovní výstavu Sázava s dějinami Posázavské stezky.

ČASOVÁ OSA ÚVAH, STAVBY A POČÁTKŮ POSÁZAVSKÉ STEZKY

1900

Již před rokem 1900 je Klub českých turistů stále častěji „turistickou veřejností“ upozorňován na krásný, ale nepřístupný kraj od Pikovic ke Kamennému Přívozu a žádán o zpřístupnění této oblasti. Dotazy, kdy bude toto území turisticky zpřístupněno, jsou stále častější po zprovoznění Posázavské dráhy. Klub českých turistů se k věci staví pro obavy z vysokých nákladů velmi zdrženlivě.

1912

Ústřední výbor KČT dostal první konkrétní návrh na zřízení „pěšiny“ mezi Pikovicemi a Žampachem.

1913

Po změně Ústředního výboru KČT v roce 1913 se začal klub věcí vážně zabývat a se záměrem vybudování stezky oslovil Okrašlovací spolek a městskou radu v Jilově. Když se setkal s kladným ohlasem, pověřil ředitele Klimenta (člena ÚV KČT), aby se stavbou stezky zabýval.

1914

Ředitel Josef Kliment (1858–1938), učitel z Prahy, prošel stezku, naplánoval trasu vedoucí až do Krhanic, oslovil majitele pozemků a instituci. Návrh stezky předložil ke schválení ÚV KČT, který jej odsouhlasil. Klimenta pověřil vedením stavby a ten se ihned pustil do díla. Podle dobových informací probíhala stavba velmi dobře až do vypuknutí „Velké války“ (první světové). Poté začali chybět pracovníci, peníze i materiál a stavba se téměř zastavila.

1918

Do tohoto roku byly vybudovány za velkého úsilí zhruba dva kilometry stezky. Po návratu mužů z války domů se práce opět rozeběhly. S financováním snad pomohl i stát, a tak práce na stezce pokračovaly poměrně rychle.

1920

V květnu tohoto roku byla stezka ke krhanickému přívozu v délce 15 km dokončena. V červnu 1920 došlo k jejímu slavnostnímu otevření, a to za přítomnosti velkého množství významných činitelů různých společností, obcí, měst, majitelů pozemků a lidí, kteří měli nějaký vztah ke stezce a KČST (v roce 1918 se z Klubu českých turistů stal Klub československých turistů). Slavnostní akt se udál na počátku stezky, kde stála slavobrána se znakem KČST. Po proslovech významných činitelů a přestřihnutí pásky se většina účastníků vydala slavobránou na výlet nově otevřenou Posázavskou stezkou. Na jediné – Klimentově vyhlídce posvětili a pokračovali k Žampachu, kde část účastníků skupinu opustila. Ostatní pokračovali až do Krhanic. Po otevření Posázavské stezky pokračovaly práce dál na úseku od Krhanic, ale ne moc dlouho.

1921

Po slavnostním otevření Posázavské stezky o ni byl takový zájem, že kapacitně nestačila. Musíme si uvědomit, že nevypadala jako dnes, ale byla to úzká pěšina. KČST se při jejím budování snažil o co nejmenší zásahy do krajiny a bylo upuštěno i od různých ochozů, které původně zamýšlel vybudovat. Touto situací se musel klub prioritně zabývat, a tak došlo k vypracování projektu na rozšíření stezky a její částečné přeložení. Pracovníci z úseku od Krhanic k Týnci byli převedeni zpět na počátek stezky, aby práce probíhala

Posázavská stezka. Foto Vojtěch Pavelčík

ly co možná nejrychleji. Tentokrát už musel KČST počítat s většími stavbami a jejich vyprojektování zadal soukromé firmě. Vznikaly různé podpěrné zdi, ochozy, mostky, dvě nové vyhlídky... Úprava Posázavské stezky do parkové podoby se děla za plného provozu a počítalo se zatím pouze s úsekem z Pikovic na Žampach o délce 6,8 km. Úprava měla být dokončena v roce 1922, ale protáhla se až do podzimu roku 1924.

1924

Na podzim tohoto roku byly z větší části dokončeny práce na úpravě Posázavské stezky do parkové podoby tak, jak ji známe dnes. Protože stezka byla již slavnostně otevřena v roce 1920 a po celou dobu úprav ji turisté využívali, neuskutečnila se žádná slavnost k ukončení prací ani další slavnostní otevření.

1925

V tomto roce probíhaly ještě menší dokončovací práce a opravy škod po velkých deštích, například na mostku přes Rakouský potok. Stezka byla svěřena do péče Pražského odboru KČST a na začátek byla umístěna pamětní deska.

1926

Na Posázavské stezce byla oficiálně pojmenována druhá vyhlídka. Celkem pak Klimentova vyhlídka, Žampašská vyhlídka, Raisova vyhlídka.

Dodatky:

Ve stavbě Posázavské stezky se již dále nepokračovalo a původně otevřený úsek mezi Žampachem a Krhanicemi postupně zanikl.

Posázavská stezka byla na Žampachu převedena na pravý břeh a v Kamenném Přívoze přes most opět na levý – týká se původní trasy otevřené v r. 1920

S Posázavskou stezkou souvisely i další stavby a provozy – například přívoz v Pikovicích i na Žampachu.

Posázavská stezka byla původně plánována až k Havlíčkovu (dříve Německému) Brodu.

Někteří autoři (i z řad KČT – KČST) používali pro červenou značku vedoucí podél Sázavy název Posázavská stezka. V textu pak jednotlivé části upřesňovali přívlakem vlastní Posázavská stezka z Pikovic na Žampach. KČST, aby tuto nepřesnost korigoval, uváděl na orientačních tabulkách název Posázavská stezka v úseku Pikovice–Žampach a v dalších úsecích Posázavská cesta. ✕

Klub českých turistů byl založen v roce 1888 skupinou vlastenců kolem Vojty Náprstka. Od počátku byl Klub velice aktivní, rychle vyrostla síť turistických ubytoven, vznikla hustá síť značených cest a řada předních osobností země si považovala za čest, že mohla být jeho členy. Dnes KČT sdružuje téměř 40 000 turistů po celém Česku.

KULTURA POSÁZAVÍ A POVLTAVÍ PIETA Třebsín

Po slavnostním aktu odhalení PIETY Třebsín realizátoři myšlenky Martina a Tomáš Tichých spolu s Václavem Šmerákem – Mezi řekami z. s. uspořádali menší besedu. Tématem bylo vystěhování regionu za 2. světové války, ale i rozvoj současného života, utrpení válek i budoucnost kraje. Příklad Třebsína a Hradištku v mapování historie zabraného prostoru jednotkami SS budou následovat obce Lešany, Břežany, Krhanice s Vojenským muzeem v Lešanech. V tomto prostoru byl následně po válce internační tábor pro odsouvané německé občany z Prahy a okolí. Vzpomínkové akce pokračovaly v Sedlčanech 11. 6. 2023. Toto město bylo z části vystěhováno o rok později a připomíná si 80. výročí vzniku cvičiště SS v letošním roce: 1943–1945. Beseda se nesla v neformálním duchu vzpomínek na rodiče a dědy či babičky účastníků setkání při odhalení PIETY Třebsín jako například Milana Kordy – syna Evy Stupkové. Ta zaznamenala příběh vězně, který byl zastřelen v okamžiku, kdy si chtěl pro velký hlad utrhnout květ pampelišky, jenž je ústředním motivem skulptury PIETA. Přírodních pa-

Hosté historik Tomáš Zouzal, starosta Sedlčan Ivan Janeček, senátor Petr Štěpánek. Foto V. Šmerák

mětníků vystěhování je již velmi málo a na historické události si pamatují jen z pohledu dětí – třeba pamětníci Karel Heřman a Josef Dolejš. Besedy se zúčastnili členové SDH Třebsín, SDH Pikovice, starostové blízkých a vzdálených obcí, senátoři a místní občané. Zlatavý mok Kilián pro besedu dodal majitel Přeštického pivovaru Petr Kvaš. Doznění slavnostní odhalení Třebsínské PIETY se neslo v přátelském duchu porozumění. A to byl možná největší klad podvečera na místech tragických událostí, které se staly před 78. lety. ✕

SEDLČANY si připomněly 80 let od vystěhování

Nedělní dopoledne 11. června 2023 bylo v Sedlčanech věnováno připomínce vystěhování obyvatel a zrušení města v roce 1943. Prostřednictvím vyhlášek dostali tehdy obyvatelé nařídono opustit své domovy, neboť okresní město Sedlčany se stávalo součástí výcvikového prostoru SS.

Jeho zřízení již předtím vedlo k záboru obcí v Posázaví a krátce po Sedlčanských dostali příkaz k vystěhování i lidé z Neveklovska, severního Sedlčanska a části Voticka. Vznikl tak největší výcvikový prostor v českých dějinách a jedno z nejdůležitějších cvičišť SS v celé Evropě.

Pietního setkání u pomníku Lidé bez domova se zúčastnilo 18 starostů a místostarostů z patnácti obcí, které byly zřizováním cvičiště zasaženy, také několik posledních pamětníků a řada občanů.

Děkují všem, kdo se podíleli na tomto důstojném připomenutí 80 let od likvidace Sedlčan a vystěhování obyvatel v roce 1943.

Těto události se zúčastnily také dvě desítky sta-

Za obce Hradištko, Krňany a okolní obce uctila památku Radka Svobodová a Lucie Hašková

rostů a místostarostů z obcí, které s námi tento smutný osud sdílely.

Vysídlení celého regionu Sedlčanska, Neveklovska a Benešovska bylo provedeno v důsledku zřízení cvičiště SS v době 2. světové války. ✕

Historik Tomáš Zouzal

Putovní výstava — venisáž na festivalu Třebsínské zvonění 2023

SÁZAVA

Proměny historické krajiny ve fotografii. Cyklus Staletí mezi Vltavou a Sázavou — Proti proudu řeky a času II — Sázava

Autor výstavy: Václav Šmerák, publicista a editor cyklu publikací Mezi řekami
Grafická úprava: Martina Tichá, DTP studio, Ahoj reklama

Realizace výstavy: Exclusive production, s. r. o., Tomáš Tichý a Martina Tichá

Odborná spolupráce: Regionální muzeum v Jilově u Prahy, fotoarchiv, Marcela Budská, Tomáš Zouzal, historik. Jan Vízner, archeolog, Archaia Praha. Klub českých turistů, Zdeněk Jirásek, Rada historie KČT. Jiří Jiroušek, fotograf. Martin Maršálek, vydavatel a redaktor: Michael Antony, šéfredaktor serveru Trampský magazín.

Putovní výstava je součástí publikace z cyklu Staletí mezi Vltavou a Sázavou – Proti proudu řeky a času II – Sázava. Volně navazuje na první díl věnovaný Střednímu Povltaví a na historických fotografiích představuje osídlení a život na březích půvabné a romantické řeky Sázavy od konce 19. století. Doplnují ji současné letecké snímky Jirky Jirouška. Start naší pomyslné pouti je od Davle, tedy od místa, kde se vody Sázavy spojují a mísí s Vltavou, přes Český Šternberk do celého Posázaví. Kraj okolo břehů Sázavy je historickými místy a památkami proslulý, tedy od vrcholku Žďárských vrchů až do středních Čech. Na krajinu a její osídlení mají již od počátků dějin zásadní vliv lidé a jen

těžko bychom hledali rod, který měl a doposud má pro Posázaví takový význam jako Šternberkové. Již v první polovině 13. století si budují na středním toku Sázavy své pevné a honosné sídlo, hrad Šternberk a ovlivňují pak další kolonizaci kraje, zakládají města, vsi... Dobové fotografie nám prozradí víc.

Autoři výstavy děkují všem návštěvníkům za pochození pro kvalitu některých autentických fotografií. ✕

Kontakt, zapůjčení výstavy:

Mezi řekami: Václav Šmerák, mob. 603196678, e-mail: v.smerak@seznam.cz, www.mezirekami.cz, facebook.com/MeziRekami

Sázava, puchýrna na Žampachu, začátek 20. století

Hamr (z německého Hammer – kladivo), neboli puchýrna, je ocelářská a kovářská dílna, která je vybavena kovacím strojem poháněným vodním kolem. Vybavení hamru bylo stejné jako u kovárny – výheň, měchy, kovadliny, svěráky, kladiva, sekáče, útky, zápustky, kleště, ale navíc zejména vodou poháněné buchary.

Partneři projektů:

Na projektech spolupracují:

HANA LOUNOVÁ

Hana Lounová je přední česká nejen country zpěvačka, která za svoji profesní kariéru natočila v Českém rozhlasu, Československé televizi, České televizi, Supraphonu a dalších studiích, např. Bonton films, více než 160 písní, z nichž řada se stále hraje v českých rádiích a byly vydány na mnoha nosičích CD, LP a SP (černá deska) nebo MC (kompaktní kazeta). Nejhranější z nich je Čekej na můj Jumbo Jet, která měla již mnoho tisíc přehrání, nejvíce na Country rádiu, rádiu Blaník, Český rozhlas ale i dalších rádiích. Tuto její píseň také hrají stovky kapel po celé republice. Hana prošla několika kapelami, nejvíce se dostala do povědomí posluchačů country, když byla sólovou zpěvačkou skupiny Schovanky v jejím nejúspěšnější období. Za jejího působení ve Schovankách skupina hrála na festivalech a jiných vystoupeních po celé Evropě, měla dvě měsíční tourné po Turecku a na oslavu jejího kulatého výročí se konal největší evropský country festival na pražském Strahově, kde bylo 80 000 diváků. Viz např. Dixie Down, Big Wind. V té době Schovanky obdržely prestižní Evropskou cenu Zlatá kytara jako nejlepší dámská country kapela Evropy.

JAKUB SMOLÍK

PROTO PRÁVĚ VÁM TEĎ ZPÍVÁM

Ne každý má to štěstí, že má svého koníčka jako povolání a budoucnosti se nebojí. Těžké začátky ho naučily uskmornit se a vážit si maličkostí. Když se řekne Jakub Smolík, vybaví se hit „Až se ti jednou bude zdát“.

Čím si vysvětlujete jeho fenomenální úspěch? Jakub: Ta písnička zkrátka přišla ve správnou dobu a spousta lidí se v ní poznala. Každý z nás někdy dostal kopačky a měl pocit, že ji nebo jeho měl víc rád. A tak je to napořád, každá generace se v té písničce najde.

Jste autorem hudby i textu a po letech už to můžete přiznat – inspirovala vás k jeho napsání nějaká dívka či žena? Samozřejmě, jak jinak. Dostal jsem kopačky a trpěl jsem. No a vidíte, kdybych je tenkrát nedostal, tak jsem se třeba oženil, měl děti, makal někde ve strojírenství, ve fabrice. Ale všechno je jinak, mám kliku. Mám práci, která je mým koníčkem, a to se nestane každému. Takže bych tomu děvčeti měl dneska vlastně poděkovat.

Máte za sebou úctyhodně dlouhou hudební kariéru. Co jste dělal pro to, abyste se tak dlouho udržel v pop byznysu? Tak jsem měl přestávku, jako spousta mých kolegů. Po revoluci byl hlad po zahraniční muzice – do té doby směla rádia vysílat jen malé procento hudby „kapitalistické“ provenience, k ní se počítaly i zahraniční písně otextované česky – takže my Češi jsme se načas ocitli v pozadí zájmu. Nebyly koncerty, a tak jsem si vzal hospodu, roznášel jsem pivo, dělal diskotéku. Na tu dobu mám krásné vzpomínky. Jezdili tam za mnou kolegové z branže, pařilo se od rána do rána. Koušek od hospody má studiu Petr Janda, a tak každé všichni, když tam skončilo nahrávání, jeli ke mně. A lidi z okolí si zvykli, že u mě potkají Jirku Pomeje, Kabáty, Tři sestry, Aleše Brichtu nebo Filipa Renče... Zdroj: https://www.idnes.cz/onadnes/vztahy/jakub-smolik-rozhovor.A200416_114252_vztahy-sex_job

VĚRA MARTINOVÁ se skupinou Meritum

V roce 2020 chystala Věra Martinová koncertní turné ke svému výročí narození. K tomuto významnému životnímu jubileu si nadělila i zbrusu nové řadové CD. Bohužel se vzhledem k situaci s pandemií celé turné pořad postupně přesouvalo, takže se dá říct, že vlastně stále pokračuje :-)

Věra Martinová je výraznou osobností naší hudební scény s nezaměnitelným stylem a jistě není třeba ji dlouze představovat. Toto o ní před pár lety napsal v recenzi pro koncert v Žatci pan Jiří Navrátil z Žateckého a lounského deníku.cz: „Její písně, to je taková pop-music v country obalu. Kytaru si na krk nevěší jen pro okrasu, je totiž absolventkou státní konzervatoře. Své písně si v některých případech sama skládá a to jak hudbu tak i texty. Její první seznámení s kytarou proběhlo již v osmi letech, kdy ji dostala k narození

nám. Proslavila se jako členka skupiny Schovanky. Na sólovou country dráhu ji vystřelila píseň Malý dům nad skálou, která se v 80. letech stala mezinárodním hitem, tzn. v Čechách i na Slovensku.“

Další informace budete postupně nacházet na webových stránkách: <http://www.martinova.cz> nebo na Facebooku: <https://www.facebook.com/vera.martinova>

Věra Martinová se skupinou Meritum

MODREJ LEM

Tramprská skupina MODREJ LEM vznikla z původního dámského Dua POHODA. Základní obsazení skupiny je již od jejího vzniku v létě roku 2018 stále stejné; na kytaru hraje a zpívá Mila Kubíková, na basu písničky doprovází Mirka Černá. Obě jsou z Prahy a svedl je dohromady společný koníček – trampská muzika. Velkým zájmem Mily je mimo jiné hledat v archívech a ožiovat staré trempské písničky, které možná vinou času upadly více či méně v zapomnění; ty se pak samozřejmě stávají zácnou součástí jejich repertoáru. Duo POHODA, tehdy ještě v původním dvoučlenném uskupení, a na pozvání Tonyho Linharta, účinkovalo třikrát v živém vysílání Ozvěn osadních ohňů v Country rádiu.

Tramprská skupina MODREJ LEM vznikla rozšířením dua o třetího člena skupiny, Vaška Čuřína, který od konce roku 2021 doprovází skupinu na sólové nástroje, jako jsou foukací harmonika, housle nebo kytara; a jako všestranný muzikant i dobře zpívá. Vašek tak dodává písničkářům další doprovodný i pěvecký rozměr, tak jak si trempské písně zcela jistě zaslouží.

Oficiální křest skupiny MODREJ LEM proběhl v září 2022 na Admirafestu v Praze pod záštitou starosty MČ Praha 8. Název byl vybrán podle stejnojmenné písničky z autorské dílny skupiny, která se stala i jakousi její hymnou. Dnes má TS MODREJ LEM své pravidelné hudební večery ve známém pražském tramprském klubu Praha 10, několikrát účinkovala na letních hudebních festivalech (Vandr pod Mostem 2021, vyhlášený na počest a pro vzpomínku na Tonyho Linharta, Třebsínské zvonění 2021 konané rovněž na počest Tonyho Linharta a Třebsínské zvonění 2022 na počest a pro vzpomínku na Františka Nedvěda, v těchto dnech vystupovala i na Festivalu tramprských písní v Horním Jelení).

NOVÁ SEKCE

Bluegrassová skupina Nová Sekce se na hudební scéně pohybuje již 35 let. Za tu dobu odehrála více než tisícovku vystoupení u nás i v zahraničí a nasbírala řadu ocenění. Hoši oplývají neotřelým humorem

a bluegrass v jejich podání je dynamický a strhující. Zhruba polovinu repertoáru Nové Sekce tvoří vlastní skladby a zbytek jsou bluegrassové písně amerických autorů. Těšit se můžete na humor i instrumentální výkony. Další podrobnosti včetně hudebních ukázek a seznamu vystoupení naleznete na webových stránkách skupiny: www.newsection.cz.

Marek Dráb (Špek)

PACIFIK

Ahoj kamarádi, O historii a vzniku Pacifiku už toho bylo řečeno a napsáno mnoho, tak se zaměříme na období, kdy nás opustil zakládající člen Pacifiku Tony Linhart. Poté, co jsme se trochu vzpamatovali z Tonyho odchodu, jsme (Helena, Martina a Honza) byli schopni začít přemýšlet, co s Pacifikem dále. Klíčové pro nás byly nejen názory vás – našich kamarádů a fanoušků, ale i pořadatelů a samozřejmě i Tonyho rodiny.

Jsmeme velmi rádi, že ze všech stran jsme dostávali nejen podporu, ale přímo „žádosti“ o pokračování Pacifiku. „Zadání“ tedy bylo jasné, ale museli jsme vymyslet, JAK konkrétně by Pacifik měl vypadat a znít. Věděli jsme, že chceme, aby Pacifik zůstal Pacifikem, ale zároveň to musíme udělat trochu jinak, aby to nadále bavilo vás i nás.

V časech „lockdownu“ jsme oslovili několik našich hudebních kamarádů s nabídkou společně si zahrát a popovídat o nelehké úloze nástupu na Tonyho místo.

Jedním z námi oslovených muzikantů byl baskytarista a kytarista Jirka Mašek. Společně se známe přes dvacet let, kdy jsme se potkávali jako členové „mladých a nadějných kapel“ na pódii různých festivalů. Jirka tehdy hrával se skvělou kapelou Auris, Martina s Honzou pak například v Listku.

Od samého začátku jsme si s Jirkou skvěle sedli dohromady nejen hlasově a muzikantsky, ale i lidsky. Takže jsme se všichni záhy shodli, že dál chceme pokračovat právě v této sestavě. Jirka je pohodář s nevyčerpitelnou zásobou vtipků, hlášek ale i muzikantských zkušeností. Kromě Pacifiku můžete Jirku vidět například v kapelách Bány Basikové nebo Tomáše Linky.

No a když už jsme byli zase čtyři, museli jsme se rychle pustit do práce, abychom se všechno naučili a přeúčili v novém složení. Díky vám posluchačům a pořadatelům se nám i toto nevyzpytatelné léto hudebně parádně vydařilo a velmi si lebedíme, že to takto skvěle funguje. A věříme, že radost by z nás měl i Tony.

Přáli bychom si, aby vás i nadále Pacifik bavil tak, jako baví nás, a abychom se ve zdraví a pohodě mohli společně potkávat po celé naší krásné zemi!

Martina Nová

TŘEBSÍNSKÉ ZVONĚNÍ

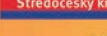
1. 7. 2023

ČASOVÝ HARMONOGRAM

11:00 – 11:40	ŠOLC BOYS
11:40 – 12:00	MODRÝ LEM
12:00 – 12:05	ZVONĚNÍ, PŘIVÍTÁNÍ, HYMNA
12:05 – 12:20	POSÁZAVSKÁ NADĚJE
12:20 – 13:00	TŘEBSÍN BAND
13:00 – 14:00	NOVÁ SEKCE
14:00 – 15:00	HANA LOUNOVÁ & PONY EXPRESS
15:00 – 15:30	JITKA VRBOVÁ
15:30 – 16:30	PACIFIK
16:30 – 18:00	SCHOVANKY
18:00 – 19:30	JAKUB SMOLÍK
19:30 – 21:00	VĚRA MARTINOVÁ
21:00 – 22:30	TAXMENI
22:50 – 23:00	PODĚKOVÁNÍ, ROZLOUČENÍ, HYMNA

DĚKUJEME NAŠIM PARTNERŮM

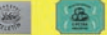

SCHOVANKY

Dnešní Schovanky již nejsou ty sladce se usmívající dívky z roku 1971, ani ty z roku 1982 s Věrou Martinovou. Všechny mají hudební vzdělání, hrají s obrovským nasazením, své zahraniční zkušenosti umí výborně prodat a jejich vystoupení jsou pro diváky příjemným šokem. V kapele vznikly první vlastní české písničky, zpěvačky si píšou vlastní texty a jejich vokály a některé hudební nástroje můžete slyšet i na nahrávkách a deskách jiných kapel. Na svoje desky si kvůli větší pestrosti nahrávek zvou do studia i některé své mužské kolegy, ovšem na jevišti hrají stále výhradně v dámském obsazení. Každý, kdo slyšel Schovanky živě hrát, může potvrdit, že jejich pódiový sound se od toho studiového prakticky neliší. Již delší dobu se repertoár Schovaneček neomezuje pouze na hudbu country. Na deskách i při koncertech můžete slyšet i hudbu Oldies a při vánočních koncertech také koledy. Prostě nestárnou

GREY SMOKE

Country-Swingers GREY SMOKE tvoří čtyři členové různých žánrů. Honza Pratt je po rodičích Tramp, má rád především staré písně do roku 1950. Pavel Kríž (Herr direktor Kreutz) Je odkojený bigbitem, ale držel se nějaký čas v Šolc Boys, kde hrál banjo. Petr Bezi Bezouška je člověk s Country v srdci. Vždy nás baví zajímavými vtipky. Posledním členem je Pepa Labuda o němž se proslychá, že je nástupcem Laca Decziho. Pepa od září bude studovat na univerzitě v rakouském Gratzu jazzovou trumpetu. Dál je to stálý host Radka Nýdlová, není nutné představovat.

Honza Pratt

VETERAN CAR CLUB

Nové Jirny

V létě 2016 byl v Nových Jirnech založen nový spolek – Veteran car club Nové Jirny, z. s. jako samostatné suverénní a dobrovolné sdružení příznivců historických vozidel. Co a kdo je vlastně Veteran club Nové Jirny?

Jde o klub přátel a vlastníků amerických vojenských historických vozidel, který si za své sídlo zvolil Nové Jirny, podle bydliště většiny členů. Členové sdružení vlastní několik vojenských historických vozidel vyrobených ve 40. a 50. letech minulého století. Členy klubu spojuje nejen společný koníček, obdiv k armádním vozidlům, ale i touha po kamarádství, které znají z časů svých dřívějších či současných vandrů. Nejde jim o prostoduché hraní si na vojáčky, ale o to co nejvíce poznat reálné podmínky služby ve 2. světové válce, aby sobě i ostatním připomínali utrpení a nasazení vojáků, které se již nesmí opakovat. Jde nejen o ukázkou vozidel, ale hlavně o pravdivý náhled a zhodnocení naší minulosti, ze které je třeba se důkladně poučit; nemohou se již opakovat její hrůzy.

Tragicky nás opustil Václav „Kraťas“ Krátký – bezvadný člověk, kamarád, kytarista a zpěvák s medovým hlasem.

I se svým jménem to byl nejdelší člověk z Třebsína a svoji dobrotu by mohl rozdávat. Ve svých pětácti letech si přišel k ostatním muzikantům v Třebsíně s kytarou jako úplný začátečník, přesto byl se mohl na chvíli přidat a vyzkoušet, zda to, co se doma jako samouk naučil, se dá veřejně použít. A tak se stalo, že si postupně získal srdce všech Třebsínanů a kamarádů z dalekého okolí. Netrvalo dlouho a začal jezdit do pražského hospod na „hrané“ jak se tomu říká a následně zakotvil v hudební osady Bandoleros a místní hudební skupiny Třebsín band. Každodenní posezení u piva si bez něj nikdo nedokázal představit. Člověk, který nejen že žádnou srandu nezkažil, on ji i vytvářel. Zkrátka být mu na blízkou byla radost. Byl to také neúnnavný badatel v oblasti hudby, Hoboes písní, milovník Ryvalovek a všech hezkých country písniček.

Kamaráda, jenž by se pro druhé rozkrájel, týden před jeho nedožitými 76. narozeninami, 23. 3. 2023 na cestě domů ze své milované hospůdky U Zvoníčky opustilo štěstí a ke své milované Miluše a celé své rodině již nikdy nedorazil. Při jeho dobrotě nebeskou bránou jistě prosvítl rychlostí světla bez jediné zastávky a teď již hraje a rozdává radost všem kamarádům nahore. Z oblasti hudby po sobě zanechal pouze jediné studiové dílo, a to píseň Až jednou, pojednávající o krásách tohoto kraje.

Jako památku na něj mu kamarádi z DDT postavili na osudovém místě pomníček. Při projíždění tímto místem zpomalte a vzpomeňte na báječného kamaráda Kraťase.

Vzpomínáme na tebe

Tvoji kamarádi

Výstava Tramping

Richar Kozel – Třebsínské zvonění
DĚKUJTE

Regionální muzeum v Jílovém u Prahy obdarovalo Třebsínské zvonění výstavou Trampingu. Na jaře tohoto roku byla zprovozněna nová krásná výstava Posázavského trampingu a kam s tou starou? No přeci na Třebsín, vždyť tam by se mohla ještě uplatnit. K výstavě jsme si vyprosili ještě pár kovových konstrukcí a teď co s tím? Jak přenést výstavu ze zdí krásného před deštěm uzavřeného muzea na louku. Jednoduše – Tom zakoupil brusku, kladivo, kleště a svářečku a začal se pomalu učit svařovat. Sváře,

jež by jen z velké dálky připomínaly housenku, přeci jen trochu drží a tak se pomalu rodí závěsný systém, který nakonec ponese celou výstavu. Ještě vymyslet jak budou zavěšeny nápisy výstavy a jak ji budeme přemísťovat, jak dolepíme ty fotky, které se přepravou uvolnily. Doufáme, že si výstavu Posázavského trampingu užijete. Ředitelce muzea Šárce Jurínové a všem jejím skvělým kolegům děkujeme. Speciální dík patří Richardovi

Původní expozice muzea v Jílovém.
Foto V. Šmerák

Původní panely

Kozlovi za to, že nám s předáním výstavy tolik pomáhal. Je nutné dodat, že cestou z muzea si výstava udělala mezipřistání na obecním úřadu v Krňanech, který nám pro ni poskytl dočasný azyl. Za to a za záštitu Třebsínského zvonění děkujeme naší starostce Kateřině Tiché a ostatním zastupitelům.

Tomáš Tichý

Festival na břehu Staňkovského rybníku

Projekt „Staňkov žije – Festival na břehu“ má za cíl upozornit na krásu malebné obce ležící v Jižních Čechách, CHKO Třeboňsko. Neopakovatelnou atmosféru místa doplňují dva krásné jihočeské rybníky Staňkovský a Hejtman. Nejbližší hraniční přechod je jen pouhý 1 km od hranice s Rakouskem.

Třetí ročník Festivalu na břehu se uskuteční 29. 7. 2023 od 14:00 do 23:00 v obecním kempu č. 2 přímo u Staňkovského rybníku. Podtextem setkání bude „Hudba a krajina bez hranic“. Můžete se těšit na zajímavé přednášky a dobové fotky. Program začne již v pátek večer promítáním dokumentu Jedna země, jeden domov o krajíně česko-rakouského pohraničí. Vystoupí zde celá řada skvělých country, bluegrass, rock a trampských skupin, z nichž zlatý hřeb večera bude bezpochyby kapela Parkán. Těšíme se na vaši návštěvu u nás na Staňkově a kdo bude mít zájem o podrobnější informace může si poslechnout přednášku o Stankově v Informačním centru na festivalu Třebsínské zvonění.

S přáním krásných dnů
Starostka Jana Srnec Karlovská

Tradiční pochod zdraví v Posázaví aneb všechny cesty vedou na Třebsínské zvonění 2023

Cíl na festivalu Třebsínské zvonění v Třebsíně

Zájemce o zdravý pochod a zároveň návštěvník festivalu se jakýmkoliv

způsobem dostane do Pikovic, nejspíše vlakem z Braníka do zastávky Petrov u Prahy a pak pěšky přes lávku cca 500 m do Pikovic, nebo autobusem ze Smíchovského nádraží opět do Pikovic. Tam je občerstvení U Kelímka, kde si za 300 Kč zakoupí lístek na festival a dostane mapku s rozvržením tras vedoucích na festival, dále prvních 50 pochodučích získá zdarma malé občerstvení a slosovací lístek. Tento lístek odevzdá u vchodu na festival, kde za něj obdrží ID pásku, tedy vstupenku na festival. Lístky z pochodu jsou slosovatelné a 3 vylosovaní obdrží cenu od Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra.

TRASY

Trasy jsou tři, první měří 5,3 km, vede po modré a červené značce k rozcestníku Na Stezce a následně po modré přes vrch Medník až na festival. Druhá trasa dlouhá 5,8 km vede po červené podél Sázavy a Raisovy vyhlídky do Třebsína, třetí trasa na Hradištko a Sekanku s výhledem na klášter na Ostrově cca 7 km a zpět trasu přes vrch Medník.

A CO ZA TO?

Na festivalu budete za tento úctyhodný výkon odměněni malým dárkem od Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR, můžete absolvovat relaxační

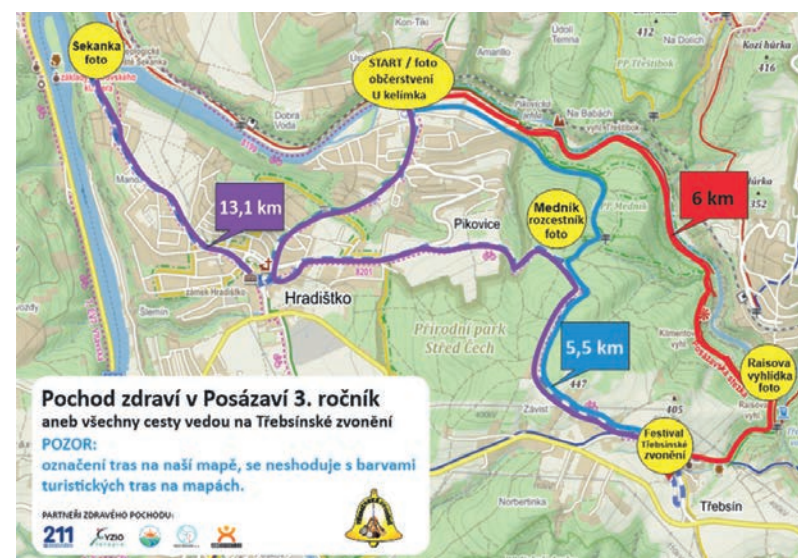
masáž a čeká vás řada dalších překvapení. Váš slosovací lístek bude vhozen do losovacího zařízení a vylosujeme 3 výherce, kteří obdrží hodnotný dárek opět od pojišťovny 211.

A pak už vás čeká jen kopec nádherné muziky, výstavy Sázava s Posázavskou stezkou a historie Trampingu

a přednášky o zdravém životním stylu. A kdo se letos nezúčastnil, může to napravit za rok na příštím ročníku festivalu Třebsínské zvonění.

A to všechno jistě stojí za trochu námahy!

Tom a Martina Tichých

Nahrávací studio JINGLE RECORDS — Třebsín

Specialista na folk, tramskou, country a bluegrass hudbu

S příchodem kovidové doby nastala pro Toma absence ve veřejném vystupování a v dalších kulturních činnostech. Zákaz návštěvování jen přiléval ohně do již tak pro kulturu zoufalého období. Nebylo možné zajít kamkoliv do nahrávacího studia a natočit nově vzniklé skladby a nebylo ani světýlka na konci tunelu, které by naznačovalo, kdy tato nesmírně složitá situace skončí. A jak již to bývá, situace nabrala úplně nový spád. Bubeník z Tomovy kapely TomTones přišel s myšlenkou vytvářet muziku v domácím studiu a vzájemně si ji posílat a tak dál tvořit, zkrátka dělat to, co je pro muzikanty takového ražení důležité. Tom k tomu přistoupil opět velkolepě, když studio, tak profesionální se vším všudy. A tak se stalo. Petrové Jarošové (táta se synem toho času bez práce, protože v době kovidu nesměli provozovat hostinskou činnost), stavebníci, naběhli a do stávajícího domu vestavěli krásné studio se salonkem, studií a režii. Za to jim patří neobyčejný dík. Pak rychle vybavení a jde se do toho. Tom konečně zúročil mnohaleté zkušenosti z nahrávání v jiných studiích a první muzikanti na sebe nenechali dlouho čekat. První projekt, druhý projekt atd. Nyní už se může studio pochlubit mnoha oceněními získanými za vynikající nahrávky. V nahrávkách se projevuje překrásná atmosféra tohoto Posázavského kraje, pohoda a vynikající zázemí.

Za to vše Tom děkuje Icovi Holubovi – bubeníkovi, který ho k tomu donutil, klukům Jarošům, že mu studio postavili a manželce Martině za neomezenou trpělivost.

Pokud jste slyšeli reklamu z Country rádia nebo z Blaníku, tak se točila právě zde.

Když natočíte hudbu u nás, může se stát, že budete dalším Elvisem, nebo hvězdnou kapelou.

Pro více informací navštivte www.jinglerecords.cz

TOM&DAN BENDERS

Na Třebsínském zvonění se nově představuje firma TOM&DAN vyrábějící unikátní zařízení do elektrických kytar model Telecaster. Jedná se o B/G Bender, zvedání struny H o tón na Cis a struny G na tón A. Toto zařízení je kompletně vestavěno do vašeho nástroje a kytara tím nijak netrpí. Jedná se o poměrně revoluční systém, byť v USA se používá již od 50. let, ale až s příchodem Brenta Masona a Brada Paisleyho na nejvyšší moderní country scénu je o tomto systému slyšet. Hraní na takový nástroj může v mnoha ohledech připomínat hru na steel kytaru, která je na tomto principu postavena. U našich kytar tohoto efektu docílíme stlačením krku kytary dolů – zvedne se H, či odtážením krku od těla hráče – zvedne se G. Na Třebsínském zvonění již diváci tento systém mohli slyšet v 2020 v písni Prvních osmdesát věnované Tonymu Linhartovi a Jitce Vrbové. Další možnost je si systém poslechnout s CD První den od skupiny TomTones, která již zmiňovanou píseň zahrála. Na vývoji tohoto systému pracuje Tomáš s Danem Bajerem (firma DAN-NEZA) bezmála rok a nyní je k vidění právě zde. Jedná se o kombinaci Danovy dokonalé manuální zručnosti a Tomovy potřeby posouvat možnosti hry na elektrickou kytaru dopředu. Daneza vyrábí špičkové akustické nástroje z nejvyšších materiálů a dodává studiové nástroje například do nahrávacího studia JINGLE RECORDS.

Pro informace o B/G Systému, výrobních kapacitách, výrobě elektrických či akustických kytar nebo cenách volejte Tomášovi – organizátorovi Třebsínského zvonění 608 151 001, nebo ho osobně kontaktujte.

Hezký den a příjemný zážitek z festivalu vám přeje TOM&DAN BENDERS

TISKÁRNA

www.vandruck.cz

GSM: 607 928 185

E-mail: vancato@seznam.cz

HAVLÍČKOVA 16, 264 01 SEDLČANY

OFSET B2

OD VIZITKY PO KNIHU

letáky, katalogy V1-V8, prospekty, tiskopisy, desky, knihy V2-V8, krabičky, bloky, kalendáře stolní – nástěnné

KNIHTISK

číslování, výsek, ražba, perforace

DIGITÁL

malonákladový barevný tisk

SÍTOTISK

TISK A POTISK RŮZNÝCH MATERIÁLŮ

tašky (papírové, PVC, plátěné), samolepy, trička, krabice i dodaný materiál